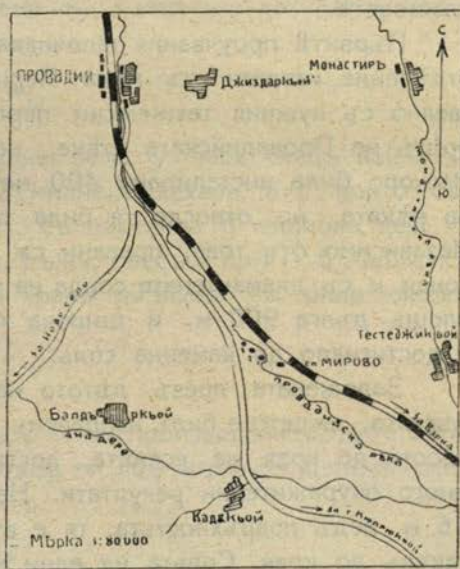

островче въ рѣката изворъ съ бистра вода. Отбилъ се да уталожжи жаждата си, но съ очудване видѣлъ, че водата не може да се пие отъ соленина.

Това свое случайно откритие Стоянъ Сжбевъ съобщава на Провадийската община, която веднага уведомила Министерството на търговията, а презъ мартъ изкопала 3 нови кладенци недалечъ отъ извора, снабдила ги съ ржчни помпи и почнала да продава солена вода на населението. Стекли се тукъ дълги кервани отъ коля съ каци и бѣчви отъ Русенско, Шуменско, Разградско, Бургаско, па даже, споредъ увѣреніята на нѣкои, и отъ Дупнишко*).

Министерството на търговията изпратило миненъ инженеръ за огледъ на извора и околната мѣстность. Анализирана, донесената отъ него вода е показала, че съдържа готварска соль — 40'83 гр., калциевъ сулфатъ — 2'54 гр., магнезиевъ сулфатъ — 0'21 гр., и натриевъ сулфатъ — 0'84 гр.. Възъ основа на тия резултати държавата запази този изворъ за себе си, но го остави и до днесъ за временно ползуване отъ Провадийската община. Независимо отъ това, запази въ Провадийска околия и други 61 периметра за търсене каменна соль, съ обща площъ 46,615 хектара.

Презъ 1921. г. Районниятъ земеделски кооперативенъ синдикатъ „Общъ помдемъ“ стана тоже притежател на 7 периметра за търсене соль въ мѣстностьта на югъ и изтокъ отъ гр. Провадия между селата : Балдъркъой, Каджкъой, Тестеджий, Манастиръ и Джиздаркъой (виж. приложената карта). Следъ слаби проучвания на мѣстностьта, синдикатътъ изкопа кладенецъ-шахта, дълбокъ 3'80 м., широкъ 2'30 м. и отстоящъ на 80 м. северо-западно отъ държавния изворъ. Построи и соловарна.

1. — Държав. сол. изворъ; 2. — соловарна; 3. — 400 метрова сонда.

*) Вижъ статията на мин. инж. г. Богомилъ М. Радославовъ — „Каме-носолнитъ залежи въ Провадийско“, печатана въ сп. на Българ. иконом. д-во, кн. 7, год. XXVI.